

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/1808

2018 m. lapkričio 14 d.

kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) paskutinis esminis Tarybos direktyvos 89/552/EEB ⁽⁴⁾, vėliau kodifikuotos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES ⁽⁵⁾, pakeitimas buvo padarytas 2007 m. priėmus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/65/EB ⁽⁶⁾. Nuo to laiko audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų rinka smarkiai ir sparčiai keitėsi dėl nuolatinės televizijos paslaugų ir interneto paslaugų konvergencijos. Techninė plėtra sudarė sąlygas teikti naujų rūšių paslaugas, o naudotojams – įgyti naujų rūšių patirčių. Žiūrėjimo įpročiai, ypač jaunesnės kartos, labai pasikeitė. Nors pagrindinis TV ekranas lieka svarbiu audiovizualinės patirties dalinimosi įrenginiu, daug žiūrovų, norėdami susipažinti su audiovizualiniu turiniu, pradėjo naudoti kitus – nešiojamuosius – įrenginius. Didžioji dalis vidutinio dienos žiūrimumo iki šiol skiriama tradiciniam TV turiniui.

Tačiau naujų rūšių turinys, kaip antai vaizdo klipai ar naudotojų sukurtas turinys, tapo svarbesnis, o nauji rinkos dalyviai, įskaitant užsakomųjų vaizdo paslaugų teikėjus ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformas, dabar yra gerai įsitvirtinę. Dėl šios žiniasklaidos priemonių konvergencijos reikia atnaujintos teisinės sistemos, siekiant atspindėti pokyčius rinkoje ir pasiekti internetinių turinio paslaugų, vartotojų apsaugos ir konkurencingumo pusiausvyrą;

- (2) 2015 m. gegužės 6 d. Komisija priėmė komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“, kuriame paskelbė apie Direktyvos 2010/13/ES peržiūrą;
- (3) Direktyva 2010/13/ES turėtų būti ir toliau taikoma tik toms paslaugoms, kurių pagrindinė paskirtis yra teikti programas informavimo, pramogų ar švietimo tikslais. Taip pat turėtų būti laikoma, kad pagrindinės paskirties reikalavimas yra įvykdytas, jei paslauga yra nuo paslaugų teikėjo pagrindinės veiklos atsiejamo audiovizualinio

⁽¹⁾ OL C 34, 2017 2 2, p. 157.

⁽²⁾ OL C 185, 2017 6 9, p. 41.

⁽³⁾ 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 298, 1989 10 17, p. 23).

⁽⁵⁾ 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1).

⁽⁶⁾ 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 332, 2007 12 18, p. 27).

turinio ir formos, kaip antai atskiros internetinių laikraščių dalys su audiovizualinėmis programomis arba naudotojų sukurtais vaizdo įrašais, kai tokios dalys gali būti laikomos atsiejiamomis nuo jų pagrindinės veiklos. Paslauga turėtų būti laikoma tik neatsiejamu pagrindinės veiklos papildymu dėl to, kad yra audiovizualinių paslaugų pasiūlos ir pagrindinės veiklos, kaip antai žinių teikimo rašytine forma, sąsaja. Kanalai ar bet kokios kitos audiovizualinės paslaugos, kurių atžvilgiu paslaugų teikėjas turi redakcinę atsakomybę, gali būti savaime laikomi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis, net jeigu jie yra siūlomi per dalijimosi vaizdo medžiaga platformą, kuriai paprastai netaikoma redakcinė atsakomybė. Tokiais atvejais Direktyvos 2010/13/ES nuostatų turės laikytis paslaugų teikėjai, kuriems tenka redakcinė atsakomybė;

- (4) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugomis teikiamas audiovizualinis turinys, kuriuo vis dažniau naudojasi plačioji visuomenė, ypač jaunimas. Tai taip pat pasakytina apie socialinių tinklų paslaugas, kurios tapo svarbia dalijimosi informacija ir pramogų bei švietimo priemone, be kita ko, todėl, kad suteikiama prieiga prie programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų. Tas socialinių tinklų paslaugas reikia įtraukti į Direktyvos 2010/13/ES taikymo sritį, nes jas teikiant konkuruojama dėl tos pačios auditorijos ir tų pačių pajamų, kaip ir teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas. Be to, jos taip pat daro didelį poveikį, nes jomis naudotojams suteikiama geresnė galimybė formuoti kitų naudotojų nuomones ir daryti joms įtaką. Todėl, siekiant apsaugoti nepilnamečius nuo žalingo turinio, o visus piliečius – nuo neapykantos, smurto ir terorizmo kurstymo, Direktyva 2010/13/ES turėtų būti taikoma toms paslaugoms tiek, kiek jos atitinka dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos termino apibrėžtį;
- (5) nors Direktyva 2010/13/ES nėra siekiama reglamentuoti pačių socialinių tinklų paslaugų, ji turėtų būti taikoma socialinių tinklų paslaugoms tuo atveju, jeigu programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų teikimas yra viena iš esminių tos paslaugos funkcijų. Programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų teikimas galėtų būti laikomas viena iš esminių socialinių tinklų paslaugos funkcijų, jeigu audiovizualiniu turiniu nėra vien papildoma tos socialinių tinklų paslaugos veikla arba jis nėra nedidelė tokios veiklos dalis. Kad būtų užtikrintas įgyvendinimo aiškumas, veiksmingumas ir nuoseklumas, Komisija, pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, turėtų, prireikus, parengti gaires dėl termino „dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga“ apibrėžtyje nurodytos esminės funkcijos kriterijaus praktinio taikymo. Tos gairės turėtų būti parengtos deramai atsižvelgiant į bendrojo viešojo intereso tikslus, kurie turėtų būti pasiekti dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų priemonėmis, ir į teisę į saviraiškos laisvę;
- (6) jeigu nuo paslaugos atsiejama dalis yra dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga Direktyvos 2010/13/ES tikslais, ta direktyva turėtų būti taikomos tik tai daliai ir tik tiek, kiek tai susiję su programomis ir naudotojų sukurtais vaizdo įrašais. Direktyva 2010/13/ES neturėtų būti taikoma vaizdo klipams, įterptiems į laikraščių ir žurnalų elektroninių versijų redakcinį turinį, ir animaciniams vaizdams, pavyzdžiui, GIF failams. Terminas „dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga“ apibrėžtis neturėtų apimti neekonominės veiklos, kaip antai privačiose interneto svetainėse ir nekomercinių interesų bendruomenėse pateikiamo audiovizualinio turinio;
- (7) siekiant užtikrinti veiksmingą Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą, itin svarbu, kad valstybės narės parengtų ir nuolat atnaujintų duomenis apie jų jurisdikcijai priklausančius žiniasklaidos paslaugų teikėjus ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjus ir kad jie reguliariai dalytųsi tais duomenimis su savo kompetentingomis nepriklausomomis reguliavimo institucijomis arba įstaigomis, ir Komisija. Į tuos duomenis turėtų būti įtraukta informacija apie kriterijus, kuriais pagrįsta jurisdikcija;
- (8) nustatant jurisdikciją reikia įvertinti faktines aplinkybes pagal Direktyvoje 2010/13/ES išdėstytus kriterijus. Įvertinus tokias faktines aplinkybes, gali būti gauti prieštaringi rezultatai. Taikant toje direktyvoje numatytas bendradarbiavimo procedūras svarbu, kad Komisija galėtų pagrįsti savo išvadas patikimais faktais. Todėl Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA) turėtų būti įgaliota teikti nuomones dėl jurisdikcijos Komisijai pateikus prašymą. Kai taikydama tas bendradarbiavimo procedūras Komisija nusprendžia pasikonsultuoti su ERGA, ji turėtų informuoti Ryšių palaikymo komitetą, be kita ko, apie pagal tas bendradarbiavimo procedūras iš valstybių narių gautus pranešimus ir apie ERGA nuomonę;
- (9) laisvės teikti ir gauti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas apribojimo procedūros ir sąlygos tiek linijinėms, tiek nelinejinėms paslaugoms turėtų būti tokios pačios;
- (10) vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teismas) praktika, Sutartimi garantuojama laisvė teikti paslaugas gali būti apribota dėl privalomų bendro viešojo intereso priežasčių, kaip antai siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, su sąlyga, kad tokie apribojimai yra pagrįsti, proporcingi ir būtini. Todėl valstybė narė turėtų galėti imtis tam tikrų priemonių, siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi jos vartotojų apsaugos taisyklių, kurios nepatenka į Direktyva 2010/13/ES koordinuojamas sritis. Priemonės, kurių valstybė narė imasi siekdama užtikrinti nacionalinės vartotojų apsaugos tvarkos vykdymą, be kita ko, kiek tai susiję su azartinių lošimų reklama, turėtų būti pagrįstos, proporcingos siekiamam tikslui ir būtinos, kaip reikalaujama pagal Teismo praktiką. Bet kuriuo atveju priimančioji valstybė narė neturi imtis jokių priemonių, kuriomis jos teritorijoje būtų užkirstas kelias kitos valstybės narės tokių transliuojamų televizijos programų retransliavimui;

- (11) kai valstybė narė praneša Komisijai, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjas įsisteigė jurisdikciją turinčioje valstybėje narėje siekdamas apeiti griežtesnes taisykles Direktyva 2010/13/ES koordinuojamose srityse, kurios tokiam teikėjui būtų taikomos, jei jis būtų įsisteigęs pranešančioje valstybėje narėje, ji tuo tikslu turėtų pateikti patikimus ir tinkamai pagrįstus įrodymus. Tokiais įrodymais turėtų būti išsamiai apibūdinti tai patvirtinantys faktai, kuriais remiantis būtų galima pagrįstai nustatyti tokį taisyklių apėjimą;
- (12) komunikate „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“ Komisija pabrėžė, kad svarstydamą politikos sprendimus ji atsižvelgs ir į reglamentavimo, ir į su reglamentavimu nesusijusias priemones, sukurtas pagal Praktikos bendriją ir geresnio savireguliacinio bei bendro reglamentavimo principus. Patirtis parodė, kad Direktyva 2010/13/ES koordinuojamų sričių elgesio kodeksai yra parengti tinkamai, laikantis geresnio savireguliacinio ir bendro reglamentavimo principų. Esama teisinė atrama laikoma svarbiu sėkmės veiksmu skatinant laikytis savireguliacinio ar bendro reguliacinio kodekso. Ne mažiau svarbu tai, kad tokiuose kodeksuose nustatomi konkretūs tikslai ir uždaviniai, sudarantys sąlygas reguliariai, skaidriai ir nepriklausomai stebėti ir vertinti, kaip vykdomi elgesio kodeksuose iškelti uždaviniai. Elgesio kodeksuose taip pat turėtų būti numatytas veiksmingas vykdymo užtikrinimas. Šių principų turėtų būti laikomasi savireguliacinio ir bendro reguliacinio kodeksuose, priimtuose Direktyva 2010/13/ES koordinuojamose srityse;
- (13) patirtis parodė, kad tiek savireguliacinio, tiek bendro reguliacinio priemonės, įgyvendinamos pagal skirtingas valstybių narių teises tradicijas, gali atlikti svarbų vaidmenį užtikrinant aukšto lygio vartotojų apsaugą. Priemonės, kuriomis siekiama bendro viešojo intereso tikslų besiformuojančiame audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sektoriuje, yra veiksmingesnės, jeigu jų imamasi jas aktyviai remiant patiemis paslaugų teikėjams;
- (14) savireguliacinis yra savanoriškos iniciatyvos rūšis, kuri suteikia galimybę ekonominės veiklos vykdytojams, socialiniams partneriams, nevyriausybinėms organizacijoms ir asociacijoms tarpusavyje ir sau patvirtinti bendras gaires. Jie yra atsakingi už tų gairių parengimą, stebėseną bei jų laikymąsi užtikrinimą. Valstybės narės, laikydamosi savo teisių tradicijų, kurios yra skirtingos, turėtų pripažinti, kad veiksmingas savireguliacinis gali papildyti galiojančius teisėkūros, teisminius ir administracinius mechanizmus bei naudingai prisidėti siekiant įgyvendinti Direktyvos 2010/13/ES tikslus. Vis dėlto, nors savireguliacinis gali būti papildomas tam tikrų Direktyvos 2010/13/ES nuostatų įgyvendinimo metodas, jis neturėtų pakeisti nacionalinio teisės aktų leidėjo pareigų. Bendras reguliacinis bent sukuria teisinį ryšį tarp savireguliacinio ir nacionalinio teisės aktų leidėjo vadovaujantis valstybių narių teisinėmis tradicijomis. Bendro reguliacinio atveju reguliacinio vaidmeniu dalijasi suinteresuotieji subjektai ir viešosios valdžios institucijos ar nacionalinės reguliacinio institucijos arba įstaigos. Atitinkamų valdžios institucijų vaidmuo apima bendro reguliacinio tvarkos pripažinimą, jos procesų auditą ir tvarkos finansavimą. Bendru reguliaciniu turėtų būti sudaryta galimybė valstybei įsikišti tuo atveju, jei jo tikslai nepasiekiami. Nedarant poveikio valstybių narių formalioms pareigoms, susijusioms su perkėlimu į nacionalinę teisę, Direktyva 2010/13/ES skatinama naudoti savireguliacinį ir bendrą reguliacinį. Tai neturėtų įpareigoti valstybių narių nustatyti savireguliacinio arba bendro reguliacinio tvarkas arba jas abi kartu ir tuo neturėtų būti sutrikdytos valstybėse narėse jau egzistuojančios ir veiksmingai įgyvendinamos bendro reguliacinio iniciatyvos ar šioms iniciatyvoms pakenkta;
- (15) skaidrumas žiniasklaidos nuosavybės srityje yra tiesiogiai susijęs su saviraiškos laisve – demokratiškos sistemos kertiniu akmeniu. Informacija apie žiniasklaidos paslaugų teikėjų nuosavybės struktūrą, jeigu dėl tokios nuosavybės kontroliuojamas teikiamų paslaugų turinys arba jam daroma didelė įtaka, suteikia naudotojams galimybę susidaryti pagrįstą nuomonę apie tokį turinį. Valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, ar ir koku mastu informacija apie atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo nuosavybės struktūrą turėtų būti prieinama naudotojams, su sąlyga, kad paisoma atitinkamų pagrindinių teisių ir laisvių esmės ir kad tokios priemonės yra būtinos ir proporcingos;
- (16) dėl specifinio audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio, ypač dėl tų paslaugų poveikio formuojant žmonių nuomones, naudotojai turi teisėtą interesą žinoti, kas yra atsakingas už tų paslaugų turinį. Siekiant stiprinti saviraiškos laisvę ir atitinkamai skatinti žiniasklaidos pluralizmą ir išvengti interesų konfliktų, valstybėms narėms svarbu užtikrinti, kad naudotojai galėtų lengvai ir tiesiogiai bet kuriuo metu susipažinti su informacija apie žiniasklaidos paslaugų teikėjus. Nuspręsti turi kiekviena valstybė narė, ypač kalbant apie informaciją, kuri gali būti suteikta apie nuosavybės struktūrą ir tikruosius savininkus;
- (17) siekiant užtikrinti nuoseklumą ir teisinį tikrumą verslininkams ir valstybių narių institucijoms, „smurto ar neapykantos kurstymo“ sąvoka turėtų, kiek tinkama, būti suprantama Tarybos pamatinio sprendimo 2008/913/TVR ⁽¹⁾ prasme;

(¹) 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/913/TVR dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškėmis baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 328, 2008 12 6, p. 55).

- (18) atsižvelgiant į turinio platinimo elektroninių ryšių tinklais priemonių raidą, svarbu plačiąją visuomenę apsaugoti nuo terorizmo kurstymo. Todėl Direktyva 2010/13/ES turėtų būti užtikrinta, kad audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų turiniu nebūtų viešai kurstoma įvykdyti teroristinių nusikaltimų. Siekiant užtikrinti nuoseklumą ir teisinį tikrumą verslininkams ir valstybių narių institucijoms, „viešo kurstymo įvykdyti teroristinių nusikaltimų“ sąvoka turėtų būti suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/541 ⁽¹⁾ prasme;
- (19) siekiant įgalinti žiūrovus, įskaitant tėvus ir nepilnamečius, priimti informacija pagrįstus sprendimus apie žiūrėtiną turinį, būtina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai pateiktų pakankamai informacijos apie turinį, kuris galėtų pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi. Tai būtų galima padaryti, pavyzdžiui, taikant turinio teikiamųjų terminų sistemą, garsinį įspėjimą, vaizdinį ženklą arba bet kokias kitas priemones, kuriomis aprašomas turinio pobūdis;
- (20) televizijos programų transliavimo paslaugoms taikytinos atitinkamos nepilnamečių apsaugos priemonės turėtų būti taip pat taikomos užsakomosioms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms. Tokiu būdu turėtų būti padidintas apsaugos lygis. Minimalaus suderinimo požiūris neužkertama galimybėms valstybėms nustatyti aukštesnį apsaugos lygį turiniui, kuris gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi. Žalingiausia turiniui, kuris gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, tačiau kuris nebūtinai laikomas nusikalstama veika, turėtų būti taikomos griežčiausios priemonės, pavyzdžiui, šifravimas ir veiksminga tėvų kontrolė, nedarant poveikio valstybių narių galimybėms priimti griežtesnes priemones;
- (21) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 ⁽²⁾ pripažįstama, kad vaikams reikia ypatingos jų asmens duomenų tvarkymo apsaugos. Dėl žiniasklaidos paslaugų teikėjų kuriamų vaikų apsaugos mechanizmų neišvengiamai tvarkomi nepilnamečių asmens duomenys. Atsižvelgiant į tai, kad tokiais mechanizmais siekiama apsaugoti vaikus, techninėmis vaikų apsaugos priemonėmis tvarkomi nepilnamečių asmens duomenys neturėtų būti naudojami komerciniais tikslais;
- (22) audiovizualinio turinio prieinamumo užtikrinimas yra svarbus reikalavimas pagal Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją prisiimtų įsipareigojimų kontekste. Direktyvos 2010/13/ES kontekste terminas „neįgalieji“ turėtų būti aiškinamas atsižvelgiant į paslaugų, kurioms taikoma ta direktyva, pobūdį, o tai yra audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos. Neįgaliųjų ir pagyvenusių asmenų teisė dalyvauti Sąjungos socialiniame ir kultūriniame gyvenime bei būti jo dalimi yra susijusi su prieinamų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu. Todėl valstybės narės turėtų nepagrįstai nedelsdamos užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai aktyviai siektų užtikrinti turinio prieinamumą neįgaliesiems, visų pirma regėjimo ar klausos sutrikimą turintiems asmenims. Prieinamumo reikalavimai turėtų būti įvykdyti vykdant laipsnišką ir nuolatinį procesą, kartu atsižvelgiant į praktinius ir neišvengiamus apribojimus, dėl kurių visiškas prieinamumas negalėtų būti užtikrintas, kaip antai į tiesiogiai transliuojamas programas ar renginius. Siekiant įvertinti pažangą, kurią žiniasklaidos paslaugų teikėjai padarė užtikrindami, kad jų paslaugos palaipsniui taptų prieinamos regėjimo ar klausos negalią turintiems asmenims, valstybės narės turėtų reikalauti, kad jų teritorijoje įsisteigę žiniasklaidos paslaugų teikėjai joms reguliariai teiktų ataskaitas;
- (23) priemonės, kuriomis užtikrinamas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų prieinamumas pagal Direktyvą 2010/13/ES, turėtų apimti gestų kalbą, subtitrus kurtiesiems ir neprigirdintiesiems asmenims, įgarsintus subtitrus ir garsinius komentarus, bet neturi jomis apsiriboti. Tačiau ta direktyva netaikoma funkcijoms arba paslaugoms, kuriomis suteikiama prieiga prie audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, ir elektroninių programų vadovų prieinamumo funkcijoms. Todėl ta direktyva nedaromas poveikis Sąjungos teisei, kuria siekiama suderinti paslaugų, kuriomis suteikiama prieiga prie audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, kaip antai interneto svetainių, internetinių prietaikų ir elektroninių programų vadovų, prieinamumą, informacijos apie prieinamumą teikimui ar informacijos teikimui prieinama forma;
- (24) tam tikrais atvejais gali būti neįmanoma suteikti informacijos apie ekstremalias situacijas neįgaliesiems prieinamu būdu. Vis dėl to tokios išimtinės aplinkybės neturėtų užkirsti kelio informacijos apie ekstremalias situacijas viešam skelbimui teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas;
- (25) Direktyva 2010/13/ES nedaromas poveikis valstybių narių galimybei nustatyti bendrojo intereso svarbos turinio deramo pastebimumo užtikrinimo pareigas laikantis apibrėžtų bendrojo intereso tikslų, kaip antai žiniasklaidos

⁽¹⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

⁽²⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

pliuralizmas, žodžio laisvė ir kultūrų įvairovė. Tokios pareigos turėtų būti nustatytos tik kai jos būtinos siekiant bendrojo intereso tikslų, kuriuos valstybės narės aiškiai apibrėžė pagal Sąjungos teisę. Nusprendusios nustatyti deramo pastebimumo taisykles, valstybės narės įmonėms turėtų nustatyti tik proporcingas pareigas dėl teisėtų viešosios politikos sumetimų;

- (26) siekiant apsaugoti žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinę atsakomybę ir audiovizualinio sektoriaus vertės grandinę, būtina garantuoti programų ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, kurias teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjai, vientisumą. Programos ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos neturėtų būti transliuojamos jų sutrumpinta forma, pakeičiant jų turinį, jas nutraukiant ar uždengiant komerciniais tikslais be aiškaus žiniasklaidos paslaugų teikėjo sutikimo atlikti tokius veiksmus. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad uždangoms, kurias paslaugos gavėjas inicijuoja arba leidžia tik privataus naudojimo tikslu, pavyzdžiui, uždangoms, atsirandančioms dėl individualiai komunikacijai skirtų paslaugų, nebūtų taikomas žiniasklaidos paslaugų teikėjo sutikimo reikalavimas. Neturėtų būti reglamentuojami naudotojo sąsajų valdymo elementai, kurie yra būtini įrangos veikimui ar programų naršymui, pavyzdžiui, garso juostoms, paieškos funkcijoms, naršymo meniu ar kanalų sąrašams. Taip pat neturėtų būti reglamentuojama teisėtas turinio uždengimas, kaip antai išpėjamoji informacija, bendro viešojo intereso informacija, subtitrai ar uždengimas komerciniais pranešimais, kai tai daro žiniasklaidos paslaugų teikėjas. Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2120 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 3 daliai taip pat neturėtų būti reglamentuojami duomenų glaudinimo būdai, kuriais sumažinamas duomenų rinkmenos dydis, ir kiti paslaugos pritaikymo prie platinimo priemonės būdai, kaip antai skiriamoji geba ir kodavimas.

Programų ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų vientisumo apsaugos priemonės turėtų būti nustatytos, kai jos būtinos siekiant įgyvendinti bendrojo intereso tikslus, valstybių narių aiškiai nustatytus pagal Sąjungos teisę. Tokiomis priemonėmis įmonėms turėtų būti nustatytos proporcingos pareigos dėl teisėtų viešosios politikos sumetimų;

- (27) teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas skelbiami komerciniai audiovizualiniai pranešimai apie alkoholinius gėrimus, išskyrus rėmimą ir prekių rodymą, turėtų atitikti kriterijus, taikomus alkoholinių gėrimų televizijos reklamai ir teleparduotuvei, nustatytus Direktyvoje 2010/13/ES. Išsamesni kriterijai, taikomi alkoholinių gėrimų televizijos reklamai ir teleparduotuvei, galioja tik reklamos tarpams, kurie pagal savo pobūdį yra atskirti nuo programų ir todėl neapima kitų komercinių pranešimų, kurie yra susiję su programa arba yra neatsiejama programos dalis, kaip antai, rėmimo ir prekių rodymo. Taigi, tie kriterijai neturėtų būti taikomi rėmimui ir prekių rodymui teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas;
- (28) nacionaliniu ir tarptautiniu lygmeniu esama tam tikrų plačiai pripažintų mitybos gairių, tokių kaip Pasaulio sveikatos organizacijos Europos regioninio biuro parengtas mitybinės sudėties modelis, skirtų maisto produktams skirstyti pagal jų mitybinę sudėtį per televiziją transliuojamos maisto reklamos vaikams kontekste. Valstybės narės turėtų būti raginamos užtikrinti, kad savireguliacija ir bendras reguliavimas, be kita ko, taikant elgesio kodeksus, būtų naudojami siekiant veiksmingai sumažinti vaikų galimybes pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie maisto produktus ir gėrimus, kuriuose yra daug druskos, cukrų, riebalų, sočiųjų riebalų ar riebalų rūgščių transizomerų arba kurie kitomis savybėmis neatitinka tų nacionalinių ar tarptautinių mitybinių gairių;
- (29) valstybės narės taip pat reikėtų paraginti užtikrinti savireguliacijos ir bendro reguliavimo elgesio kodeksų naudojimą, siekiant veiksmingai sumažinti vaikų ir nepilnamečių galimybes pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus. Tam tikros bendro reguliavimo ar savireguliacijos sistemos egzistuoja Sąjungos ir nacionaliniu lygmeniu siekiant, kad alkoholinių gėrimų rinkodara būtų atsakinga, be kita ko, komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose. Tos sistemos turėtų būti toliau skatinamos, ypač tos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus lydėtų raginimas juos vartoti atsakingai;
- (30) svarbu, kad nepilnamečiai būtų veiksmingai apsaugoti nuo komercinių audiovizualinių pranešimų, susijusių su azartiniais lošimais. Šiame kontekste Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis egzistuoja keletas savireguliacijos ir bendro reguliavimo sistemų atsakingiems azartiniais lošimams skatinti, be kita ko, komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose;
- (31) siekiant pašalinti laisvo tarpvalstybinių paslaugų judėjimo Sąjungoje kliūtis, būtina užtikrinti savireguliacijos ir bendro reguliavimo priemonių, ypač tų, kuriomis siekiama apsaugoti vartotojus ar visuomenės sveikatą, veiksmingumą;

(¹) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje (OL L 310, 2015 11 26, p. 1).

- (33) televizijos programų transliavimo rinka pakito, todėl reikia daugiau lankstumo komercinių audiovizualinių pranešimų atžvilgiu, visų pirma kiekybinių taisyklių atveju linijinėms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms ir prekių rodymui. Atsiradus naujoms paslaugoms, įskaitant tas, kuriose nėra reklamos, žiūrovai turi daugiau pasirinkimo, nes jie gali lengvai pasirinkti alternatyvius pasiūlymus;
- (33) prekių rodymo liberalizavimas, priešingai nei buvo tikėtasi, šios formos komercinių audiovizualinių pranešimų neišpopuliarino. Visų pirma, bendras prekių rodymo, išskyrus kelias išimtis, draudimas nesuteikė žiniasklaidos paslaugų teikėjams teisinio tikrumo. Todėl prekių rodymas turėtų būti leidžiamas visų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų atveju, išskyrus išimtinis atvejus;
- (34) rodyti prekes neturėtų būti leidžiama per žinių ir aktualijų programas, vartotojų reikalų programas, religines programas ir vaikams skirtas programas. Iš tiesų yra įrodymų, kad prekių rodymas ir įterptinė reklama gali paveikti vaikų elgesį, nes vaikai dažnai nepajėgia atpažinti komercinio turinio. Todėl reikia toliau drausti rodyti prekes vaikams skirtose programose. Vartotojų reikalų programos yra programos, kuriose žiūrovams duodama patarimų, arba jose pateikiama atsiliepimų apie produktų ir paslaugų pirkimą. Leidus rodyti prekes per tokias programas, žiūrovams, kurie tokiose programose gali tikėtis tikrų ir sąžiningų atsiliepimų apie produktus ar paslaugas, būtų neaišku, kas yra reklama ir kas yra redakcinis turinys;
- (35) užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų skatinti Europos kūrinių gamybą ir platinimą užtikrindami, kad jų kataloguose būtų mažiausia būtina Europos kūrinių dalis ir jie būtų pakankamai pastebimi. Turėtų būti skatinama audiovizualinį turinį, kuris laikomas Europos kūriniu, žymėti metaduomenyse, kad tokie metaduomenys būtų prieinami žiniasklaidos paslaugų teikėjams. Pastebimumas yra susijęs su Europos kūrinių populiarinimu, sudarant palankesnes sąlygas susipažinti su tokiais kūrinių. Pastebimumą galima užtikrinti įvairiais būdais, kaip antai paskiriant rubriką Europos kūriniams, kuri būtų prieinama iš paslaugos pradžios tinklalapio, sudarant Europos kūrinių paieškos galimybę per paieškos priemonę, kuri būtų suteikiama kaip tos paslaugos dalis, naudojant Europos kūrinius su ta paslauga susijusiose kampanijose arba nustatant mažiausią būtiną iš tos paslaugos katalogo populiarinamų Europos kūrinių procentinę dalį, pavyzdžiui, naudojant reklamjuostes ar panašias priemones;
- (36) siekiant užtikrinti tinkamą investicijų į Europos kūrinius lygį, valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę nustatyti finansines pareigas jų teritorijoje įsisteigusiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams. Galimos tų pareigų formos – tiesioginiai įnašai į Europos kūrinių gamybą ir į teisių į Europos kūrinius įsigijimą. Valstybės narės taip pat galėtų nustatyti rinkliavas, mokėtinas į fondą pagal pajamas, gautas už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, kurios suteiktos jų teritorijoje ir į ją orientuotos. Šioje direktyvoje paaiškinama, jog, kadangi finansinės pareigos ir skirtinga valstybių narių kultūros politika yra tiesiogiai susijusios, valstybei narėi taip pat leidžiama nustatyti tokias finansines pareigas kitoje valstybėje narėje įsisteigusiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurie orientuojasi į jos teritoriją. Tokiu atveju finansinės pareigos turėtų būti susietos tik su pajamomis, gautomis naudojantis auditorija toje valstybėje narėje, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie turi mokėti finansinius įnašus į kino finansavimo schemas valstybėje narėje, į kurią jie orientuojasi, turėtų galėti nediskriminuojami pasinaudoti pagalba, teikiama žiniasklaidos paslaugų teikėjams pagal atitinkamas kino finansavimo schemas, net jei toje valstybėje narėje jie nėra įsisteigę;
- (37) transliuotojai šiuo metu į Europos audiovizualinius kūrinius investuoja labiau nei užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai. Todėl, jei valstybė narė, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, pasirenka nustatyti finansinę pareigą transliuotojui, kuris priklauso kitos valstybės narės jurisdikcijai, turėtų būti atsižvelgta į to transliuotojo tiesioginius įnašus į Europos kūrinių gamybą ir į teisių į juos įsigijimą, įskaitant bendrą gamybą, deramai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Tuo nedaromas poveikis valstybių narių kompetencijai pagal savo kultūros politiką ir laikantis valstybės pagalbos taisyklių nustatyti finansinių įnašų, kuriuos turi mokėti jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai, lygi;
- (38) valstybė narė, kiekvienu konkrečiu atveju vertindama, ar kitoje valstybėje narėje įsisteigusi užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikianti įmonė orientuojasi į auditorijas jos teritorijoje, turėtų atsižvelgti į tokius rodiklius kaip antai reklama ar kitokios į konkrečiai jos teritorijoje esančius vartotojus nukreiptos pardavimo skatinimo priemonės, pagrindinė paslaugos kalba ir tai, ar yra turinio arba komercinių pranešimų, skirtų konkrečiai priimančiosios valstybės narės auditorijai;

- (39) kai valstybės narės nustato finansinius įnašus žiniasklaidos paslaugų teikėjams, tokiais įnašais turėtų būti siekiama tinkamo Europos kūrinių populiarinimo vengiant dvigubo žiniasklaidos paslaugų teikėjų apmokestinimo rizikos. Todėl, kai valstybė narė, kurioje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, nustato finansinį įnašą, ji turėtų atsižvelgti į visus finansinius įnašus, kuriuos yra nustačiusios valstybės narės, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas;
- (40) siekiant užtikrinti, kad Europos kūrinių populiarinimo pareigos nestabdytų rinkos vystymosi, ir siekiant sudaryti sąlygas naujiems dalyviams įžengti į rinką, tokie reikalavimai neturėtų būti taikomi teikėjams, kurių užimama rinkos dalis yra nedidelė. Tai visų pirma taikytina teikėjams, kurių apyvarta yra maža ir kurių auditorija yra nedidelė. Tai, kad auditorija yra nedidelė, gali būti nustatyta, pavyzdžiui, remiantis žiūrimumu arba pardavimo mastu, priklausomai nuo paslaugos pobūdžio, o nustatant tai, ar apyvarta maža, turėtų būti atsižvelgiama į skirtingus audiovizualinio sektoriaus rinkų dydžius valstybėse narėse. Nustatyti tokius reikalavimus taip pat galėtų būti netikslinga tais atvejais, kai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio ar temos jie būtų neįgyvendinami arba nepagrįsti;
- (41) svarbu, kad transliuotojams būtų užtikrinta daugiau lankstumo ir galimybė nuspręsti, kada įterpti reklamą, kad reklamuotojų paklausa ir žiūrovų srautas būtų didžiausi. Vis dėlto šiuo klausimu taip pat reikia išlaikyti pakankamą vartotojų apsaugos lygį, nes dėl tokio lankstumo žiūrovams geriausiu transliavimo laiku gali būti rodoma pernelyg daug reklamų. Todėl laikotarpiu nuo 6 iki 18 val. ir nuo 18 iki 24 val. reikėtų taikyti konkrečius apribojimus;
- (42) neutraliais kadrais atskiriamas redakcinis turinys nuo televizijos reklamos ar teleparduotuvės intarpų, taip pat atskiriami ir atskiri intarpai. Dėl jų žiūrovas gali aiškiai atskirti, kada vienos rūšies audiovizualinis turinys baigiasi ir prasideda kitas. Būtina patikslinti, kad neutraliems kadrams netaikoma televizijos reklamai nustatyta kiekybinė riba. Tuo siekiama užtikrinti, kad neutralių kadro laikas nedarytų poveikio reklamai skirtam laikui ir kad nebūtų daroma neigiamo poveikio iš reklamos gaunamoms pajamoms;
- (43) transliavimo laikas, skirtas transliuotojo skelbimams apie savo programas ir su tomis programomis tiesiogiai susijusius papildomus produktus arba skelbimams apie viešąsias paslaugas ir kreipimasims dėl labdaros, kurie transliuojami nemokamai, išskyrus tokių kreipimusių transliavimo išlaidas, turėtų būti neįskaitomi į maksimalų transliavimo laiką, kurį galima skirti televizijos reklamai ir teleparduotuvei. Be to, daug transliuotojų priklauso didesnėms transliuotojų grupėms ir ne tik skelbia skelbimus apie savo programas ir su tomis programomis tiesiogiai susijusius papildomus produktus, bet ir skelbimus, susijusius su kitų tai pačiai transliuotojų grupei priklausančių subjektų programomis ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis. Transliavimo laikas, skirtas tokiems skelbimams, taip pat neturėtų būti įskaitomas į maksimalų transliavimo laiką, kurį galima skirti televizijos reklamai ir teleparduotuvei;
- (44) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai, kuriems taikoma Direktyva 2010/13/ES, teikia informacinės visuomenės paslaugas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB ⁽¹⁾ prasme. Todėl, jei tie paslaugų teikėjai yra įsisteigę valstybėje narėje, jiems taikomos toje direktyvoje nustatytos vidaus rinkos nuostatos. Tikslinga užtikrinti, kad tos pačios taisyklės taip pat būtų taikomos ir ne valstybėje narėje įsisteigusiems dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams, siekiant išsaugoti Direktyva 2010/13/ES nustatytą nepilnamečių ir plačiosios visuomenės apsaugos priemonių veiksmingumą ir kiek įmanoma užtikrinti vienodas sąlygas, jei tų paslaugų teikėjų arba patronuojančioji įmonė, arba patronuojamoji įmonė yra įsisteigusi valstybėje narėje arba jei tie paslaugų teikėjai priklauso grupei ir kita tos grupės įmonė yra įsisteigusi valstybėje narėje. Todėl Direktyvoje 2010/13/ES pateiktos terminų apibrėžtys turėtų būti grindžiamos principais ir jomis turėtų būti užtikrinta, kad įmonei nebūtų galimybių netaikyti tos direktyvos, sukuriant grupinę struktūrą, turinčią daug įmonių, įsisteigusių Sąjungoje ar už jos ribų, sluoksnių. Laikantis direktyvose 2000/31/EB ir 2010/13/ES nustatytų su įsisteigimu susijusių taisyklių, Komisijai turėtų būti pranešta apie kiekvienos valstybės narės jurisdikcijai priklausančius paslaugų teikėjus;
- (45) kilo naujų iššūkių, kurie yra susiję visų pirma su dalijimosi vaizdo medžiaga platformomis, kurių naudotojai, ypač nepilnamečiai, vis dažniau žiūri audiovizualinį turinį. Tokiomis aplinkybėmis vis didesnę nerimą kelia teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas pateikiamas žalingas turinys ar neapykantą kurstančios kalbos. Siekiant nepilnamečius ir plačiąją visuomenę apsaugoti nuo tokio turinio, būtina tais klausimais nustatyti proporcingas taisykles;

(¹) 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

- (46) komerciniai pranešimai teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas jau reglamentuojami Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB⁽¹⁾, kurioje draudžiama nesąžininga įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu, įskaitant klaidinančią ir agresyvią veiklą, pasitaikančią teikiant informacinės visuomenės paslaugas.

Galiojančiais komercinių pranešimų apie tabaką ir susijusius produktus dalijimosi vaizdo medžiaga platformose draudimais, numatytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/33/EB⁽²⁾, ir draudimais, taikomais komerciniams pranešimams apie elektronines cigaretes ir pildomasias talpyklas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/40/ES⁽³⁾, užtikrinama pakankama vartotojų apsauga nuo tabako ir susijusių produktų. Kadangi naudotojai vis dažniau naudojami dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugomis, kad galėtų susipažinti su audiovizualiniu turiniu, būtina užtikrinti pakankamo lygio vartotojų apsaugą, visiems teikėjams tarpusavyje suderinant, kiek tinkama, taisykles dėl komercinių audiovizualinių pranešimų. Todėl svarbu, kad komerciniai audiovizualiniai pranešimai dalijimosi vaizdo medžiaga platformose būtų aiškiai identifikuojami ir atitiktų būtiniausius kokybės reikalavimus;

- (47) didelei daliai turinio, pateikiamo teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjo redakcinė atsakomybė netaikoma. Vis dėlto tie paslaugų teikėjai paprastai nustato, kaip organizuojamas turinys, t. y. programos, naudotojų sukurti vaizdo įrašai ir komerciniai audiovizualiniai pranešimai, be kita ko, taikydami automatines priemones arba algoritmus. Todėl tie paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti imtis atitinkamų priemonių, kad nepilnamečiai būtų apsaugoti nuo turinio, kuris galėtų pakenkti jų fiziniui, psichiniui ar doroviniui vystymuisi. Taip pat jie turėtų būti įpareigoti imtis atitinkamų priemonių, kad plačioji visuomenė būtų apsaugota nuo turinio, kuriuo kurstomas smurtas ar neapykanta tam tikros asmenų grupės ar grupės nario atžvilgiu kuriuo nors iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 21 straipsnyje nurodytų pagrindų, arba kurio platinimas laikomas nusikalstama veika pagal Sąjungos teisę;
- (48) atsižvelgiant į tai, kiek paslaugų teikėjai susiję su teikiant dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas pateikiamu turiniu, atitinkamos priemonės apsaugoti nepilnamečius ir plačiąją visuomenę turėtų būti susijusios su turinio organizavimu, o ne su pačiu turiniu. Todėl šiuo tikslu Direktyvoje 2010/13/ES nustatyti reikalavimai turėtų būti taikomi nedarant poveikio Direktyvos 2000/31/EB 12–14 straipsniams, kuriuose numatytas tam tikrų informacinės visuomenės paslaugų teikėjų atleidimas nuo atsakomybės už neteisėtą informacijos perdavimą arba automatinį, tarpinį ir laikiną saugojimą, arba saugojimą. Kai teikiamos paslaugos, kurioms taikomi Direktyvos 2000/31/EB 12–14 straipsniai, tie reikalavimai taip pat turėtų būti taikomi nedarant poveikio tos direktyvos 15 straipsniui, pagal kurį draudžiama tiems paslaugų teikėjams nustatyti bendrą pareigą stebėti tokią informaciją ir aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis neteisėtą veiklą, tačiau neatleidžiant nuo stebėjimo pareigos specialiais atvejais ir, visų pirma, nenusižengiant pagal nacionalinę teisę priimtus nacionalinių institucijų nurodymus;
- (49) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjus tikslinga kuo labiau įtraukti į atitinkamų priemonių, kurių reikia imtis pagal Direktyvą 2010/13/ES įgyvendinimą. Todėl turėtų būti skatinamas bendras reguliavimas. Be to, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams ir toliau turėtų būti galima savanoriškai imtis griežtesnių priemonių pagal Sąjungos teisę, užtikrinant saviraiškos ir informacijos laisvę ir žiniasklaidos pluralizmą;
- (50) teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą yra pagrindinės teisės, nustatytos Chartijos 47 straipsnyje. Todėl Direktyvos 2010/13/ES nuostatos neturėtų būti aiškinamos kaip užkertančios kelią šalims pasinaudoti teise naudotis teismų sistema;
- (51) pagal Direktyvą 2010/13/ES imantis atitinkamų nepilnamečių apsaugos nuo žalingo turinio ir plačiosios visuomenės apsaugos nuo turinio, kuriuo kurstomas smurtas, neapykanta ir terorizmas, priemonių, reikėtų rūpestingai išlaikyti taikytinų pagrindinių teisių, nustatytų Chartijoje, pusiausvyrą. Tai ypač pasakytina, atsižvelgiant į konkretų atvejį ir apie teisę į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, saviraiškos ir informacijos laisvę, laisvę užsiimti verslu, diskriminacijos draudimą ir vaiko teises;

(1) 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

(2) 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/33/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tabako produktų reklamą ir rėmimą, suderinimo (OL L 152, 2003 6 20, p. 16).

(3) 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo ir kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB (OL L 127, 2014 4 29, p. 1).

- (52) Ryšių palaikymo komitetas siekia palengvinti veiksmingą Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą ir su juo turėtų būti reguliariai konsultuojamasi dėl visų su jos taikymu susijusių praktinių problemų. Ryšių palaikymo komiteto darbas turėtų apimti ne tik esamus audiovizualinės politikos klausimus, bet ir atitinkamus pokyčius šiame sektoriuje. Jį sudaro valstybių narių atitinkamų nacionalinių institucijų atstovai. Valstybės narės yra skatinamos skiriant savo atstovus Ryšių palaikymo komitete propaguoti lyčių lygybę;
- (53) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos būtų teisiškai atskirtos nuo valdžios sektoriaus. Tačiau tai neturėtų trukdyti valstybėms narėms vykdyti priežiūrą pagal savo nacionalinę konstitucinę teisę. Turėtų būti laikoma, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos pasiekė reikiamo laipsnio nepriklausomumą, jeigu tos institucijos arba įstaigos, įskaitant tas, kurios įsteigtos kaip valdžios institucijos arba įstaigos, yra funkciškai ir faktiškai nepriklausomos nuo savo atitinkamų vyriausybių ir visų kitų viešųjų ar privačiųjų įstaigų. Tai laikoma esminiu aspektu, kad būtų užtikrintas nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos priimtų sprendimų nešališkumas. Nepriklausomumo reikalavimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių galimybei steigti reguliavimo institucijas, vykdančias skirtingų sektorių, kaip antai audiovizualinio ir telekomunikacijų sektorių, priežiūrą. Nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms turėtų būti suteikti vykdymo užtikrinimo įgaliojimai ir išteklių, būtini jų užduotims vykdyti, kiek tai susiję su darbuotojais, ekspertinėmis žiniomis ir finansiniais ištekliais. Pagal Direktyvą 2010/13/ES įsteigtų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų vykdoma veikla turėtų būti užtikrinta, kad laikomasi žiniasklaidos pliuralizmo, kultūrų įvairovės, vartotojų apsaugos, vidaus rinkos užbaigimo ir sąžiningos konkurencijos skatinimo tikslų;
- (54) kadangi vienas iš audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų tikslų yra tarnauti asmenų interesams ir formuoti viešąją nuomonę, labai svarbu, kad teikiant tokias paslaugas asmenys ir visuomenė gautų kuo visapusiškesnę ir įvairesnę informaciją. Tą tikslą galima pasiekti tik užtikrinus visišką valstybės nesikišimą į redakcinius sprendimus ir jokios nacionalinių reguliavimų institucijų arba įstaigų įtakos priimant redakcinius sprendimus nebuvimą tiek, kiek valstybės kišimasis ar nacionalinių reguliavimų institucijų ir (arba) įstaigų įtaka viršija įstatymų įgyvendinimo ribas ir nėra susijusi su siekiu ginti teisiškai apsaugotą teisę, kuri turi būtų apsaugota neatsižvelgiant į konkrečią nuomonę;
- (55) nacionaliniu lygmeniu turėtų būti taikomi veiksmingi apeliaciniai mechanizmai. Atitinkama apeliacinė įstaiga turėtų būti nepriklausoma nuo apeliaciniame procese dalyvaujančių šalių. Tokia įstaiga gali būti teismas. Apeliacinė procedūra turėtų nedaryti poveikio kompetencijų paskirstymui nacionalinėse teismų sistemose;
- (56) siekiant užtikrinti nuoseklų Sąjungos audiovizualinių paslaugų reguliavimo sistemos taikymą visose valstybėse narėse, Komisija 2014 m. vasario 3 d. sprendimu (*) įsteigė ERGA. ERGA vaidmuo yra teikti Komisijai technines ekspertines žinias jai siekiant užtikrinti nuoseklų Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą visose valstybėse narėse, taip pat palengvinti nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų tarpusavio bendradarbiavimą ir nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų ir Komisijos bendradarbiavimą;
- (57) ERGA teigiamai prisidėjo siekiant nuoseklios reguliavimo praktikos ir pateikė Komisijai vertingų rekomendacijų įgyvendinimo klausimais. Taigi, Direktyvoje 2010/13/ES tikslinga ERGA vaidmenį pripažinti oficialiai ir jį sustiprinti. Todėl ERGA turėtų būti įsteigta pagal tą direktyvą;
- (58) Komisijai turėtų būti suteikta teisė konsultuotis su ERGA visais klausimais, susijusiais su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformomis. ERGA turėtų padėti Komisijai – teikti technines ekspertines žinias bei rekomendacijas ir palengvinti keitimąsi geriausia praktika, be kita ko, savireguliacinio ir bendro reguliavimo elgesio kodeksų klausimais. Visų pirma Komisija turėtų konsultuotis su ERGA dėl Direktyvos 2010/13/ES taikymo, siekiant, kad ji būtų įgyvendinama vienodžiau. Komisijos prašymu ERGA turėtų pateikti neprivalomas nuomones dėl jurisdikcijos, dėl priemonių, kuriomis nukrypstama nuo priėmimo laisvės, ir dėl priemonių, kuriomis sprendžiamas jurisdikcijos apėjimo klausimas. ERGA taip pat turėtų galėti teikti technines rekomendacijas dėl visų reguliavimo klausimų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sistema, be kita ko, kovos su neapykantą kurstančiomis kalbomis ir nepilnamečių apsaugos srityje, taip pat dėl komercinių audiovizualinių pranešimų apie maisto produktus, kurių sudėtyje yra daug riebalų, druskos ar natrio ir cukrų, turinio;
- (59) gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis – tai įgūdžiai, žinios ir suvokimas, reikalingi piliečiams norint šiomis priemonėmis naudotis veiksmingai ir saugiai. Siekiant sudaryti galimybę piliečiams gauti informaciją ir naudoti, kritiškai vertinti ir kurti žiniasklaidos turinį atsakingai ir saugiai, piliečių gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis turi būti aukšto lygio. Gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis neturėtų apsiriboti tik mokymusi apie priemones ir technologijas; taip pat reikėtų siekti ugdyti piliečių kritinio mąstymo įgūdžius,

(*) 2014 m. vasario 3 d. Komisijos sprendimas dėl Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės įsteigimo, C(2014) 462 final.

būtinus gebėti priimti sprendimus, analizuoti sudėtingas realijas ir atskirti nuomones ir faktus. Todėl būtina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai, bendradarbiaudami su visais suinteresuotaisiais subjektais, skatintų gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis ugdymą visų visuomenės sluoksnių, visų amžiaus grupių piliečių ir visų žiniasklaidos priemonių atžvilgiu, ir būtina, kad ta pažanga toje srityje būtų atidžiai stebima;

- (60) Direktyva 2010/13/ES nedaromas poveikis valstybių narių pareigai gerbti ir apsaugoti žmogaus orumą. Ja gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, ypač tų, kurie pripažinti Chartijoje. Direktyva 2010/13/ES visų pirma siekiama užtikrinti visapusišką teisės į saviraiškos laisvę, laisvės užsiimti verslu ir teisės į teisminę peržiūrą laikymąsi ir skatinti taikyti vaiko teises, įtvirtintas Chartijoje;
- (61) visomis priemonėmis, kurių valstybės narės imasi pagal Direktyvą 2010/13/ES, turi būti gerbiama saviraiškos bei informacijos laisvė ir žiniasklaidos pliuralizmas, taip pat kultūrų ir kalbų įvairovė, kaip nustatyta UNESCO konvencijoje dėl kultūros raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo;
- (62) siekiant išsaugoti pagrindinę laisvę gauti informaciją ir užtikrinti visapusišką ir tinkamą žiūrovų interesų Sąjungoje apsaugą, itin didelę reikšmę turi teisė galėti žiūrėti ir klausytis politikos žinių programų. Kadangi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reikšmė visuomenei ir demokratijai nesiliauja didėjusi, politikos žinių transliacijos turėtų būti kuo plačiau, bet nepažeidžiant autorių teisių taisyklių, pasiekiamos tarpvalstybiniu mastu Sąjungoje;
- (63) Direktyva 2010/13/ES nesusijusi su tarptautinės privatinės teisės taisyklėmis, visų pirma taisyklėmis, kuriomis reglamentuojama teismų jurisdikcija, ir sutartinėms bei nesutartinėms prievolėms taikoma teise;
- (64) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (65) todėl Direktyva 2010/13/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2010/13/ES iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) audiovizualinės žiniasklaidos paslauga –

i) paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas yra, žiniasklaidos paslaugų teikėjui prisiimant redakcinę atsakomybę, informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas plačiai visuomenei elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte; tokia audiovizualinės žiniasklaidos paslauga – tai televizijos programų transliavimas, kaip apibrėžta šios dalies e punkte, arba užsakomoji audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kaip apibrėžta šios dalies g punkte;

ii) komercinis audiovizualinis pranešimas;“;

b) įterpiamas šis punktas:

„aa) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas arba viena iš esminių paslaugos funkcijų yra skirta informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas arba naudotojų sukurtus vaizdo įrašus, arba ir programas, ir tuos įrašus plačiai visuomenei, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui neprisiimant redakcinės atsakomybės, elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte, ir kurių organizavimą nustato dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, be kita ko, automatinėmis priemonėmis arba algoritmais, visų pirma rodydamas, įdiegdamas žymas ir nustatydamas seką;“;

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

c) b punktas pakeičiamas taip:

„b) programa – judesį perteikiančių vaizdų, lydimų arba nelydimų garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą, nepriklausomai nuo jo trukmės, žiniasklaidos paslaugų teikėjo nustatytame tvarkaraštyje arba kataloge, įskaitant pilnametražius vaidybinius filmus, vaizdo klipus, sporto renginius, situacijų komedijas, dokumentinius filmus, vaikams skirtas programas ir originalius dramos kūrinius;“;

d) įterpiami šie punktai:

„ba) naudotojo sukurtas vaizdo įrašas – judesį perteikiančių vaizdų, lydimų arba nelydimų garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą, nepriklausomai nuo jo trukmės, kurį sukūrė naudotojas ir kurį tas naudotojas ar bet kuris kitas naudotojas įkėlė į dalijimosi vaizdo medžiaga platformą;

bb) redakcinis sprendimas – sprendimas, reguliariai priimamas, siekiant prisiimti redakcinę atsakomybę ir susieti su kasdiene audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikla;“;

e) įterpiamas šis punktas:

„da) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikia dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugą;“;

f) h punktas pakeičiamas taip:

„h) komercinis audiovizualinis pranešimas – vaizdai, lydimi arba nelydimi garso, skirti tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar ekonominę veiklą vykdančio fizinio arba juridinio asmens įvaizdį; tokie vaizdai lydi programą arba naudotojo sukurtą vaizdo įrašą ar yra į juos įtraukiami už užmokestį arba kitą panašų atlygį, arba savireklamos tikslais. Komercinių audiovizualinių pranešimų formos apima, *inter alia*, televizijos reklamą, rėmimą, teleparduotuvę ir prekių rodymą;“;

g) k punktas pakeičiamas taip:

„k) rėmimas – bet koks indėlis, kurį viešosios ar privačios įmonės arba fiziniai asmenys, nedalyvaujantys teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas ar dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas arba gaminant audiovizualinius kūrinius, teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugoms, naudotojų sukurtiems vaizdo įrašams arba programoms finansuoti, siekdami reklamuoti savo vardą (pavadinimą), prekių ženklą, įvaizdį, veiklą ar produktus;“;

h) m punktas pakeičiamas taip:

„m) prekių rodymas – bet kokios formos komercinis audiovizualinis pranešimas, kuriame už užmokestį ar kitą panašų atlygį pateikiama informacija apie produktą, paslaugą ar jų prekių ženklą arba nuoroda į juos taip, kad jie būtų aiškiai matomi programos ar naudotojo sukurtu vaizdo įrašo metu;“

2) II skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS BENDROSIOS NUOSTATOS“;

3) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) jei žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, tačiau redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos yra priimami kitoje valstybėje narėje, žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje veikia reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje, veikia kiekvienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra jo pagrindinė buveinė. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje, neveikia nė vienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje jis pirmiausia pradėjo savo veiklą pagal tos valstybės narės teisę su sąlyga, kad jis su tos valstybės narės ekonomika yra susijęs stabilium ir realiu ryšiu;“;

b) įterpiamos šios dalys:

„5a. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai informuotų kompetentingas nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas apie visus pokyčius, kurie gali paveikti jurisdikcijos nustatymą pagal 2, 3 ir 4 dalis.

5b. Valstybės narės sudaro ir nuolat atnaujina jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų sąrašą ir nurodo, kuriais kriterijais, išdėstytais 2–5 dalyse, yra grindžiama jų jurisdikcija. Tą sąrašą, įskaitant visą atnaujintą jo informaciją, valstybės narės perduoda Komisijai.

Komisija užtikrina, kad tokie sąrašai būtų pateikti centralizuotoje duomenų bazėje. Jeigu tarp sąrašų esama neatitikimų, Komisija susisiekiama su atitinkamomis valstybėmis narėmis, kad būtų rastas sprendimas. Komisija užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų prieigą prie tos duomenų bazės. Komisija informaciją duomenų bazėje skelbia viešai.

5c. Jei, taikydamos 3 ar 4 straipsnį, atitinkamos valstybės narės nesutaria dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija, jos nepagrįstai nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Komisija gali paprašyti Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės (ERGA) per 15 darbo dienų nuo Komisijos prašymo pateikimo dienos pateikti nuomonę tuo klausimu pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą, įsteigtą pagal 29 straipsnį.

Priimdama sprendimą pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dalį, arba pagal 4 straipsnio 5 dalį, Komisija taip pat nusprendžia dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija.“;

4) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina priėmimo laisvę ir savo teritorijoje neriboja audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų retransliavimo iš kitų valstybių narių dėl priežasčių, kurios patenka į šia direktyva koordinuojamas sritis.

2. Valstybės narės gali laikinai nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba 6a straipsnio 1 dalį arba kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės sveikatai.

Pirmoje pastraipoje nurodytai nukrypti leidžiančiai nuostatai taikomos šios sąlygos:

- a) per paskutinius 12 mėnesių žiniasklaidos paslaugų teikėjas savo elgesiu bent du kartus jau atliko vieną ar daugiau pirmoje pastraipoje minimų pažeidimų;
- b) atitinkama valstybė narė yra raštu pranešusi žiniasklaidos paslaugų teikėjui, valstybei narei, kurios jurisdikcijai tas teikėjas priklauso, ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus ir apie proporcingas priemones, kurių ji ketina imtis, jei toks pažeidimas vėl pasikartotų;
- c) atitinkama valstybė narė paisė žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikė tam paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamų pažeidimų; ir
- d) konsultuojantis su valstybe nare, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, ir Komisija, nepavyko draugiškai susitarti per vieną mėnesį nuo tos dienos, kurią Komisija gavo b punkte nurodytą pranešimą.

Komisija per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią gavo pranešimą apie priemones, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė, ir paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą, priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų taikyti aptariamąs priemones.

3. Valstybė narė gali laikinai nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, įskaitant nacionalinio saugumo ir gynybos užtikrinimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytai nukrypti leidžiančiai nuostatai taikomos šios sąlygos:

- a) per paskutinius 12 mėnesių pirmoje pastraipoje nurodytas elgesys pasikartotų bent kartą;

ir

- b) atitinkama valstybė narė yra raštu pranešusi žiniasklaidos paslaugų teikėjui, valstybei narei, kurios jurisdikcijai tas teikėjas priklauso, ir Komisijai apie įtariamą pažeidimą ir apie proporcingas priemones, kurių ji ketina imtis, jei toks pažeidimas vėl pasikartotų.

Atitinkama valstybė narė paiso atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikia tam paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamų pažeidimų.

Komisija per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią gavo pranešimą apie priemones, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė, ir paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą, priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų taikyti aptariamas priemones.

4. 2 ir 3 dalimi nedaromas poveikis jokioms procedūroms, taisomosioms priemonėms ar sankcijoms už aptariamus pažeidimus taikymui valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas.

5. Skubos atvejais valstybės narės ne vėliau kaip per vieną mėnesį po įtariamo pažeidimo gali nukrypti nuo 3 dalies a ir b punktuose išdėstytų sąlygų. Tokiu atveju apie priemones, kurių imtasi, turi būti kuo greičiau pranešta Komisijai ir valstybei narei, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, nurodant priežastis, kodėl valstybė narė mano, kad tai yra skubos atvejis. Komisija kuo greičiau išnagrinėja priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumą su Sąjungos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų jas taikyti.

6. Jei Komisijai trūksta informacijos, būtinos sprendimui pagal 2 ar 3 dalį priimti, ji per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo dienos paprašo, kad atitinkama valstybė narė pateiktų visą informaciją, būtiną tam sprendimui priimti. Laikotarpis, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, sustabdomas tol, kol ta valstybė narė pateiks tokią būtiną informaciją. Bet kuriuo atveju laikotarpis sustabdomas ne ilgiau kaip vienam mėnesiui.

7. Valstybės narės ir Komisija reguliariai keičiasi patirtimi ir geriausia praktika, susijusia su šiame straipsnyje nustatyta procedūra, Ryšių palaikymo komiteto ir ERGA kontekste.“;

- 5) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

1. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių šia direktyva koordinuojamose srityse su sąlyga, kad tokios taisyklės atitinka Sąjungos teisę.

2. Kai valstybė narė:

- a) pasinaudojo laisve pagal 1 dalį priimti išsamesnes ar griežtesnes bendrojo viešojo intereso taisykles ir
b) nustato, kad kitos valstybės narės jurisdikcijai priklausantis žiniasklaidos paslaugų teikėjas teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugą, kurios visa arba didžioji dalis nukreipta į jos teritoriją,

ji gali paprašyti, kad jurisdikciją turinti valstybė narė spręstų visas su šia dalimi susijusias nustatytas problemas. Abi valstybės narės sąžiningai ir nedelsdamos bendradarbiauja, kad būtų pasiektas abi puses tenkinantis sprendimas.

Gavusi pagrįstą prašymą pagal pirmą pastraipą, jurisdikciją turinti valstybė narė prašo, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikytųsi atitinkamų bendrojo viešojo intereso taisyklių. Jurisdikciją turinti valstybė narė reguliariai informuoja prašymą pateikusią valstybę narę apie veiksmus, kurių imtasi nustatytoms problemoms spręsti. Jurisdikciją turinti valstybė narė per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos informuoja prašymą pateikusią valstybę narę ir Komisiją apie gautus rezultatus, o jei sprendimas nebuvo rastas, paaiškina to priežastis.

Bet kuri iš tų valstybių narių bet kuriuo metu gali kreiptis į Ryšių palaikymo komitetą, kad šis išnagrinėtų konkretų atvejį.

3. Atitinkama valstybė narė gali priimti atitinkamas priemones atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo atžvilgiu, jei:

- a) ji nustato, kad rezultatai, pasiekti taikant 2 dalį, yra nepatenkinami, ir

- b) ji pateikė įrodymus, patvirtinančius, kad atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas įsisteigė jurisdikciją turinčioje valstybėje narėje siekdamas apeiti griežtesnes taisykles šia direktyva koordinuojamose srityse, kurios jam būtų taikomos, jei jis būtų įsisteigęs atitinkamoje valstybėje narėje; remiantis tokiais įrodymais turi būti galima pagrįstai nustatyti tokį taisyklių apėjimą, nereikalaujant įrodymų dėl žiniasklaidos paslaugų teikėjo ketinimo apeiti tas griežtesnes taisykles.

Tokios priemonės turi būti objektyviai būtinos, taikomos nediskriminuojant ir proporcingos tikslams, kurių jomis siekiama.

4. Valstybė narė gali imtis priemonių pagal 3 dalį tik tuo atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) ji pranešė Komisijai ir valstybei narei, kurioje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, apie ketinimą imtis tokių priemonių, kartu nurodydama priežastis, kuriomis ji grindžia savo vertinimą;
- b) ji paisė atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikė tam žiniasklaidos paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamo apėjimo ir priemonių, kurių ketina imtis pranešančioji valstybė narė; ir
- c) paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą Komisija nusprendė, kad priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise, visų pirma, kad valstybės narės, kuri imasi tų priemonių pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, vertinimai yra tinkamai pagrįsti; Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą.

5. Komisija per tris mėnesius nuo 4 dalies a punkte numatyto pranešimo gavimo priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė susilaikytų nuo priemonių, kurių ji ketina imtis, priėmimo.

Jei Komisijai trūksta informacijos, būtinos sprendimui pagal pirmą pastraipą priimti, ji per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo dienos paprašo, kad atitinkama valstybė narė pateiktų visą informaciją, būtiną tam sprendimui priimti. Laikotarpis, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, sustabdomas tol, kol ta valstybė narė pateiks tokią būtiną informaciją. Bet kuriuo atveju laikotarpis sustabdomas ne ilgiau kaip vienam mėnesiui.

6. Valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai veiksmingai laikytųsi šios direktyvos.

7. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, taikoma Direktyva 2000/31/EB. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, esant Direktyvos 2000/31/EB ir šios direktyvos kolizijai, vadovaujamosi šia direktyva.“;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

1. Šia direktyva koordinuojamose srityse ir kiek tai leidžiama pagal valstybių narių teisės sistemas, valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliuojamą taikant nacionaliniu lygmeniu priimtus elgesio kodeksus. Tie kodeksai turi:

- a) būti tokie, kad juos plačiai pripažintų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai atitinkamose valstybėse narėse;
- b) aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti savo tikslus;
- c) numatyti reguliarią, skaidrią ir nepriklausomą stebėseną ir vertinimą, kaip siekiama iškeltų tikslų; ir
- d) numatyti veiksmingą vykdymo užtikrinimą, įskaitant veiksmingas ir proporcingas sankcijas.

2. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliuojamą, taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kuriuos parengia žiniasklaidos paslaugų teikėjai, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai arba jiems atstovaujančios organizacijos, prirėkus bendradarbiaudami su kitais sektoriais, kaip antai pramonės, prekybos sektoriais, profesinėmis ir vartotojų asociacijomis arba organizacijomis. Tie kodeksai turi būti tokie, kad juos plačiai pripažintų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai Sąjungos lygmeniu, ir turi atitikti 1 dalies b–d punktų kriterijus. Sąjungos elgesio kodeksais nedaromas poveikis nacionaliniams elgesio kodeksams.

Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija sudaro palankias sąlygas Sąjungos elgesio kodeksų rengimui, kai tikslinga, pagal subsidiarumo ir proporcingumo principus.

Sąjungos elgesio kodeksus pasirašiusios šalys pateikia tų kodeksų projektus ir jų pakeitimus Komisijai. Komisija konsultuojasi su Ryšių palaikymo komitetu dėl tų kodeksų projektų arba jų pakeitimų.

Komisija Sąjungos elgesio kodeksus paskelbia viešai ir gali suteikti jiems tinkamą matomumą.

3. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių, laikantis šios direktyvos ir Sąjungos teisės, be kita ko, atvejais, kai jų nepriklausomos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos padaro išvadą, jog pasitvirtino, kad koks nors elgesio kodeksas ar jo dalys nėra pakankamai veiksmingi. Valstybės narės apie tokias taisykles nedelsiant praneša Komisijai.“;

7) III skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS“;

8) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai paslaugos gavėjams padarytų lengvai, tiesiogiai ir nuolat prieinamą bent šią informaciją:

a) jo vardas (pavadinimas);

b) jo geografinis adresas, kuriuo jis įsisteigęs;

c) jo duomenys, įskaitant jo elektroninio pašto adresą ar interneto svetainės adresą, kuriais su juo būtų galima greitai, tiesiogiai ir veiksmingai susisiekti;

d) valstybė narė, kurios jurisdikcijai jis priklauso, ir kompetentingos reguliavimo institucijos arba įstaigos arba priežiūros įstaigos.

2. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis būtų nustatyta, kad, be 1 dalyje išvardytos informacijos, jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai suteiktų galimybę susipažinti su informacija apie jų nuosavybės struktūrą, įskaitant tikruosius savininkus. Tokiomis priemonėmis turi būti paisoma atitinkamų pagrindinių teisių, tokių kaip antai tikrųjų savininkų teisė į privatų ir šeimos gyvenimą. Tokios priemonės turi būti būtinos ir proporcingos ir jomis turi būti siekiama bendrojo intereso tikslo.“;

9) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

1. Nedarant poveikio valstybių narių pareigai gerbti ir apsaugoti žmogaus orumą, valstybės narės atitinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamose audiovizualinės žiniasklaidos paslaugose nebūtų jokio turinio, kuriuo:

a) kurstomas smurtas ar neapykanta tam tikros asmenų grupės ar šios grupės nario atžvilgiu remiantis kuriuo nors iš Chartijos 21 straipsnyje nurodytų pagrindų;

b) viešai kurstoma įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 5 straipsnyje.

2. Priemonės, kurių imamasi šio straipsnio tikslais, turi būti būtinos bei proporcingos ir jomis turi būti paisoma Chartijoje nustatytų teisių ir principų.“;

10) įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kurios gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, būtų teikiamos tik taip, kad nepilnamečiai jų įprastai negalėtų girdėti ar matyti. Tokios priemonės, be kita ko, gali būti transliavimo laiko parinkimas, amžiaus patikrinimo priemonės ar kitos techninės priemonės. Jos turi būti proporcingos galimai programos žalai.

Žalingiausiam turiniui, tokiam kaip savitiksliis smurtas ir pornografija, turi būti taikomos griežčiausios priemonės.

2. Žiniasklaidos paslaugų teikėjų pagal 1 dalį surinkti arba kitaip gauti nepilnamečių asmens duomenys neturi būti tvarkomi komerciniais tikslais, kaip antai tiesioginės rinkodaros, profiliavimo ir vartotojų elgesiu grindžiamos reklamos tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai suteiktų žiūrovams pakankamai informacijos apie turinį, kuris gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi. Šiuo tikslu žiniasklaidos paslaugų teikėjai naudoja sistemą, kuria apibūdinamas galimai žalingas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio pobūdis.

Siekdamos įgyvendinti šią dalį, valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje.

4. Komisija skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus keistis geriausia praktika bendro reguliavimo elgesio kodeksų srityje. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliavimą šio straipsnio taikymo tikslais, taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.“;

11) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

1. Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų paslaugos, taikant proporcingas priemones, būtų nuolat ir palaipsniui daromos labiau prieinamos neįgaliesiems.

2. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms reguliariai teiktų 1 dalyje nurodytų priemonių įgyvendinimo ataskaitas. Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d. ir vėliau kas trejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalies įgyvendinimo ataskaitas.

3. Valstybės narės skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus parengti prieinamumo gerinimo veiksmų planus, kad jų teikiamos paslaugos būtų nuolat ir palaipsniui daromos labiau prieinamos neįgaliesiems. Apie tokius veiksmų planus pranešama nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms.

4. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną bendrą, lengvai (be kita ko, neįgaliesiems) ir viešai prieinamą internete informacinį punktą, kuriame būtų teikiama informacija ir kuriam būtų teikiami skundai visais šiame straipsnyje nurodytais prieinamumo klausimais.

5. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie ekstremalias situacijas, įskaitant viešuosius pranešimus ir skelbimus gaivalinių nelaimių atvejais, kuri viešai skelbiama pasitelkiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, būtų teikiama taip, kad ji būtų prieinama neįgaliesiems.“;

12) įterpiami šie straipsniai:

„7a straipsnis

Valstybės narės gali imtis priemonių užtikrinti deramą bendro intereso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pastebimumą.

7b straipsnis

Valstybės narės imasi atitinkamų ir proporcingų priemonių užtikrinti, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos be aiškaus tų teikėjų nebūtų uždengiamos komerciniais tikslais ir nebūtų keičiamos sutikimo.

Taikant šį straipsnį, valstybės narės nustato reglamentavimo ypatumus, įskaitant išimtis, visų pirma susijusias su naudotojų teisėtų interesų apsauga, kartu atsižvelgiant į teisėtus iš pradžių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikusių žiniasklaidos paslaugų teikėjų interesus.“;

13) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų perduodami komerciniai audiovizualiniai pranešimai atitiktų šiuos reikalavimus:

- a) būtų galima iš karto atpažinti, kad tai yra komercinis audiovizualinis pranešimas; paslėpti komerciniai audiovizualiniai pranešimai draudžiami;
- b) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose neturi būti naudojamos pasąmonę veikiančios technologijos;

- c) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose neturi būti:
- žmogaus orumo žeminimo;
 - jokio diskriminavimo dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, pilietybės, religijos arba tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos apraiškų arba skatinimo;
 - sveikatai ar saugai pavojingo elgesio skatinimo;
 - aplinkos apsaugai ypač žalingo elgesio skatinimo;
- d) turi būti draudžiami bet kokie komerciniai audiovizualiniai pranešimai, skirti cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų reklamai;
- e) alkoholinių gėrimų reklamai skirti komerciniai audiovizualiniai pranešimai neturi būti konkrečiai skirti nepilnamečiams ir neturi skatinti besaikio tokių gėrimų vartojimo;
- f) turi būti draudžiami vaistų ir medicininio gydymo, kurie valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, yra galimi tik pagal receptus, komerciniai audiovizualiniai pranešimai;
- g) komerciniai audiovizualiniai pranešimai neturi daryti žalingo fizinio, psichinio ar dorovinio poveikio nepilnamečiams; todėl pasinaudojant nepilnamečių nepatyrimu ar patiklumu komerciniais audiovizualiniais pranešimais neturi būti tiesiogiai skatinama juos pirkti ar išsinuomoti produktą ar paslaugą, tiesiogiai skatinama nepilnamečius įtikinti savo tėvus ar kitus asmenis pirkti reklamuojamas prekes ar paslaugas, naudojamosi ypatingu nepilnamečių pasitikėjimu tėvais, mokytojais ar kitais asmenimis, arba nepagrįstai rodomi į pavojingą padėtį patekę nepilnamečiai.

2. Komerciniai audiovizualiniai pranešimai apie alkoholinius gėrimus teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, išskyrus rėmimą ir prekių rodymą, turi atitikti 22 straipsnyje nustatytus kriterijus.

3. Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų apie alkoholinius gėrimus. Tais kodeksais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę nepilnamečiams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus.

4. Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie lydi vaikams skirtas programas arba yra į jas įtraukti, apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistingų medžiagų ir medžiagų, pasižyminčių maistiniu arba fiziologiniu poveikiu, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos ar natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug.

Tais kodeksais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie tokius maisto produktus ir gėrimus. Tais kodeksais siekiama nustatyti, kad tokiuose komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamos teigiamos tokių maisto produktų ir gėrimų maistingumo savybės.

5. Šio straipsnio taikymo tikslais valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliaciją taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.“;

14) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų arba programų negali remti įmonės, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų gamyba arba pardavimas.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Žinių ir aktualijų programos negali būti remiamos. Valstybės narės gali uždrausti remti vaikams skirtas programas. Valstybės narės gali nuspręsti uždrausti rodyti rėmėjo logotipą vaikams skirtose programose, dokumentiniuose filmuose ir religinėse programose.“;

15) 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas tik programoms, sukurtoms po 2009 m. gruodžio 19 d.

2. Prekių rodymas leidžiamas visų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju, išskyrus per žinių ir aktualijų programas, vartotojų reikalų programas, religines programas ir vaikams skirtas programas.

3. Programos, į kurias įtrauktas prekių rodymas, turi atitikti šiuos reikalavimus:
- jokiomis aplinkybėmis jų turiniui ir pateikimui pagal tvarkaraštį televizijos programų transliavimo atveju arba kataloge užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju nedaroma įtakos taip, kad būtų paveikta žiniasklaidos paslaugų teikėjo atsakomybė ir redakcinis nepriklausomumas;
 - jose negali būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, visų pirma darant specialias reklamines nuorodas į tas prekes ar paslaugas;
 - jose negali būti nepagrįstai didinamas konkretaus produkto pastebimumas;
 - žiūrovai aiškiai informuojami apie prekių rodymą, tai tinkamai nurodant programos pradžioje ir pabaigoje, taip pat atnaujinus programos rodymą po reklamos pertraukos, kad žiūrovui nekiltų jokios painiavos.

Valstybės narės gali netaikyti d punkte išdėstytų reikalavimų, išskyrus programų, kurias sukūrė arba užsakė sukurti žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba su tuo žiniasklaidos paslaugų teikėju susijusi bendrovė, atveju.

4. Bet kuriuo atveju programose negalimas šių produktų rodymas:

- cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų arba įmonių, kurių pagrindinė veikla yra šių produktų gamyba arba pardavimas, produktų;
- konkrečių vaistų ar medicininio gydymo būdų, kurie toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, galimi tik pagal receptus.“;

16) IV skyriaus pavadinimas išbraukiamas;

17) 12 straipsnis išbraukiamas;

18) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikiantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai garantuotų, kad bent 30 proc. jų katalogų kūrinių sudarytų Europos kūriniai, ir užtikrintų tų kūrinių pastebimumą.

2. Jei valstybės narės reikalauja, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai finansiškai prisidėtų prie Europos kūrinių gamybos, be kita ko, tiesioginėmis investicijomis į turinį ir įnašais į nacionalinius fondus, jos taip pat gali pareikalauti, kad tokius finansinius įnašus proporcingai ir nediskriminuojant mokėtų žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie orientuojasi į jų teritorijoje esančias auditorijas, nors yra įsisteigę kitose valstybėse narėse.

3. 2 dalyje nurodytu atveju finansinis įnašas grindžiamas tik pajamomis, uždirbtomis valstybėse narėse, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas. Jei valstybė narė, kurioje įsisteigęs teikėjas, nustato tokį finansinį įnašą, ji atsižvelgia į visus finansinius įnašus, kuriuos yra nustačiusios valstybės narės, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas. Bet koks finansinis įnašas turi atitikti Sąjungos teisę, ypač valstybės pagalbos taisykles.

4. Ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 ir 2 dalių įgyvendinimo ataskaitas.

5. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir nepriklausomu tyrimu, atsižvelgdama į rinką, technologinę plėtrą ir kultūrinės įvairovės skatinimo tikslą, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 ir 2 dalių taikymo ataskaitą.

6. Pagal 1 dalį nustatyta pareiga ir 2 dalyje žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurie orientuojasi į auditorijas kitose valstybėse narėse, įtvirtintas reikalavimas netaikomi žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurių apyvarta yra maža arba kurių auditorija yra nedidelė. Be to, valstybės narės gali nenustatyti tokių pareigų ar reikalavimų, kai jie būtų neįgyvendinami arba nepagrįsti dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio ar temos.

7. Komisija, pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, paskelbia gaires dėl 1 dalyje nurodytos Europos kūrinių dalies apskaičiavimo ir dėl 6 dalyje nurodytų terminų „maža auditorija“ ir „nedidelė apyvarta“ apibrėžties.“;

19) 19 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Atskiri televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpai leistini sporto renginių metu. Atskiri televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpai, išskyrus sporto renginių transliacijos metu, turi likti išimtimi.“;

20) 20 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Transliuojant televizijos filmus (išskyrus kelių serijų filmus, serialus ir dokumentinius filmus), kinematografijos kūrinius ir žinių programas, televizijos reklama, teleparduotuvė ar abi gali būti rodomos vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį. Transliuojant vaikams skirtas programas, televizijos reklama gali būti rodoma vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį, jeigu numatoma programos trukmė yra ilgesnė nei 30 minučių. Teleparduotuvės transliacija per vaikams skirtas programas draudžiama. Televizijos reklama ar teleparduotuvė negali būti įterpiamos į religinių apeigų transliacijas.“;

21) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

1. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirtas laikotarpis yra nuo 6 iki 18 val. turi sudaryti ne daugiau kaip 20 proc. per tą laikotarpį. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirtas laikotarpis yra nuo 18 iki 24 val. turi sudaryti ne daugiau kaip 20 proc. per tą laikotarpį.

2. 1 dalis netaikoma:

- a) transliuotojo skelbimams, susijusiems su jo programomis ir papildomais produktais, tiesiogiai susijusiems su tomis programomis, arba transliuotojo skelbimams, susijusiems su kitų tai pačiai transliuotojų grupei priklausančių subjektų programomis ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis;
- b) rėmimo skelbimams;
- c) prekių rodymui;
- d) neutraliems kadrams, kurie naudojami tarp redakcinio turinio ir televizijos reklamos ar teleparduotuvės intarpų bei tarp atskirų intarpų.“;

22) VIII skyrius išbraukiamas;

23) įterpiamas šis skyrius:

„IXA SKYRIUS

DALIJIMOSI VAIZDO MEDŽIAGA PLATFORMOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS

28a straipsnis

1. Šios direktyvos tikslais valstybės narės teritorijoje įsisteigęs dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 1 dalies prasme, priklauso tos valstybės narės jurisdikcijai.

2. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, kuris nėra įsisteigęs valstybės narės teritorijoje pagal 1 dalį, yra laikomas įsisteigusiu valstybės narės teritorijoje šios direktyvos tikslais, jei tas dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas:

- a) turi patronuojančiąją įmonę arba patronuojamąją įmonę, kuri yra įsisteigusi tos valstybės narės teritorijoje arba
- b) priklauso grupei ir kita tos grupės įmonė yra įsisteigusi tos valstybės narės teritorijoje.

Šio straipsnio tikslais:

- a) patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri kontroliuoja vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių;
- b) patronuojamoji įmonė – įmonė, kurią kontroliuoja patronuojančioji įmonė, įskaitant visas pagrindinės patronuojančiosios įmonės patronuojamąsias įmones;
- c) grupė – patronuojančioji įmonė, visos jos patronuojamosios įmonės ir visos kitos su jomis ekonominiais ir teisiniais organizaciniais ryšiais susijusios įmonės.

3. 2 dalies taikymo tikslais, jeigu patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė arba kitos grupei priklausančios įmonės yra visos įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi jo patronuojančioji įmonė, arba, jeigu tokios įmonės ten nėra, toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi jo patronuojamoji įmonė, arba, jeigu tokios įmonės ten nėra, toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi kita grupei priklausanti įmonė.

4. 3 dalies taikymo tikslais, jeigu yra kelios patrunuojamosios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusi toje valstybėje narėje, kurioje viena iš patrunuojamųjų įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą, su sąlyga, kad ji su tos valstybės narės ekonomika yra susijusi stabilium ir veiksmingu ryšiu.

Jeigu yra kelios kitos grupei priklausančios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusi toje valstybėje narėje, kurioje viena iš šių įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą, su sąlyga, kad ji su tos valstybės narės ekonomika yra susijusi stabilium ir veiksmingu ryšiu.

5. Šios direktyvos tikslais, Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnis ir 12–15 straipsniai taikomi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams, pagal šio straipsnio 2 dalį laikomiems įsisteigusiais valstybėje narėje.

6. Valstybės narės sudaro ir nuolat atnaujina jų teritorijoje įsisteigusių ar laikomų įsisteigusiais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų sąrašą ir nurodo, kuriais kriterijais, išdėstytais 1–4 dalyse, yra grindžiama jų jurisdikcija. Tą sąrašą, įskaitant visą atnaujintą informaciją, valstybės narės perduoda Komisijai.

Komisija užtikrina, kad tokie sąrašai būtų pateikti centralizuotoje duomenų bazėje. Jeigu tarp sąrašų esama neatitikimų, Komisija susisiekiama su atitinkamomis valstybėmis narėmis, kad būtų rastas sprendimas. Komisija užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų prieigą prie tos duomenų bazės. Komisija informaciją duomenų bazėje skelbia viešai.

7. Jei, taikant šį straipsnį, atitinkamos valstybės narės nesutaria dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija, jos nepagrįstai nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Komisija gali paprašyti ERGA pareikšti nuomonę šiuo klausimu pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą. ERGA pateikia tokią nuomonę per 15 darbo dienų nuo Komisijos prašymo pateikimo dienos. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą.

28b straipsnis

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniams, valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai imtųsi atitinkamų priemonių siekdami apsaugoti:

- a) nepilnamečius nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, galinčių pakenkti jų fiziniams, psichiniams ar doroviniams vystymuisi, laikantis 6a straipsnio 1 dalies;
- b) plačiąją visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais kurstomas smurtas ar neapykanta asmenų grupės ar grupės nario atžvilgiu kuriuo nors iš Chartijos 21 straipsnyje nurodytų pagrindų;
- c) plačiąją visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriuose yra turinio, kurio platinimas yra veikla, laikoma nusikalstama veika pagal Sąjungos teisę, t. y., viešas kurstymas įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 5 straipsnyje, su vaikų pornografija susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/93/ES (*) 5 straipsnio 4 dalyje, ir su rasizmu ir ksenofobija susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Pamatinio sprendimo 2008/913/TVR 1 straipsnyje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai laikytųsi 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais tie dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai prekiauja, kuriuos jie perduoda ar kuriuos jie tvarko.

Atsižvelgiant į tai, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos vykdo tik ribotą komercinių audiovizualinių pranešimų kontrolę, valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai imtųsi atitinkamų priemonių laikytis 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais tie dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekiauja, kurių jie neparduoda ar netvarko.

Valstybės narės užtikrina, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai aiškiai informuotų programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų, kuriuose esama komercinių audiovizualinių pranešimų, naudotojus, su sąlyga, kad apie tokius pranešimus yra deklaruota pagal 3 dalies trečiojoje pastraipoje c punkte arba paslaugos teikėjai žino apie tą faktą.

Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, kuriais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir maistiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos ar natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug. Tais kodeksais siekiama nustatyti, kad tokiuose komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamas teigiamas tokių maisto produktų ir gėrimų maistingumo aspektų bruožas.

3. 1 ir 2 dalių tikslais atitinkamos priemonės nustatomos atsižvelgiant į atitinkamo turinio pobūdį, žalą, kurią jis gali sukelti, apsaugotinių asmenų kategorijos ypatumus, taip pat susijusias teises ir teisėtus interesus, įskaitant dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų ir naudotojų, kurie sukūrė arba įkėlė turinį, teises ir teisėtus interesus, taip pat viešąjį interesą.

Valstybės narės užtikrina, kad tokias priemones taikytų visi jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai. Tos priemonės turi būti tinkamos taikyti ir proporcingos, atsižvelgiant į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos apimtį ir teikiamos paslaugos pobūdį. Dėl tų priemonių neturi būti nustatomos jokios *ex ante* kontrolės priemonės ar filtruojamas įkeliamas turinys, jei tai neatitinka Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio. Siekiant apsaugoti nepilnamečius, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies a punkte, žalingiausia turiniui turi būti taikomos griežčiausios prieigos kontrolės priemonės.

Tos priemonės – tai atitinkamai:

- a) įtraukti į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas 1 dalyje nurodytus reikalavimus ir juos taikyti;
- b) įtraukti į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas 9 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekiauja, kurių jie neparduoda ir netvarko, ir juos taikyti;
- c) turėti naudotojų sukurtus vaizdo įrašus įkeliantiems naudotojams skirtą funkciją, leidžiančią deklaruoti, ar kiek jiems žinoma arba kaip pagrįstai galima manyti, jie turi žinoti, tokiuose vaizdo įrašuose esama komercinių audiovizualinių pranešimų;
- d) sukurti ir taikyti skaidrius ir paprastus naudoti mechanizmus, kuriais naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojai atitinkamam dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui praneštų ir pažymėtų 1 dalyje nurodytą turinį, kuris pateikiamas jo platformoje;
- e) sukurti ir taikyti sistemas, kuriomis naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai paaiškintų dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojams, kokį rezultatą davė d punkte nurodytas pranešimas ir pažymėjimas;
- f) sukurti ir taikyti dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojų amžiaus tikrinimo sistemas turinio, galinčio pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, atžvilgiu;
- g) sukurti ir taikyti lengvas naudoti sistemas, leidžiančias dalijimosi vaizdo medžiaga platformos naudotojams reitinguoti 1 dalyje nurodytą turinį;
- h) numatyti galutinių naudotojų valdomas tėvų kontrolės sistemas turinio, galinčio pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, atžvilgiu;
- i) sukurti ir taikyti skaidrias, lengvas naudoti ir veiksmingas dalijimosi naudotojų skundų, pateiktų vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui dėl d–h punktuose nurodytų priemonių įgyvendinimo, nagrinėjimo ir sprendimo procedūras;
- j) numatyti veiksmingas gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis priemones bei instrumentus ir didinti naudotojų informuotumą apie tas priemones ir instrumentus.

Nepilnamečių asmens duomenys, kuriuos surinko ar kitu būdu gavo dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai pagal trečios pastraipos f ir h punktus, negali būti tvarkomi komerciniais tikslais, kaip antai tiesioginės rinkodaros, profilavimo ir elgesiu grindžiamos reklamos tikslais.

4. Šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų priemonių įgyvendinimo tikslais valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje.

5. Valstybės narės sukuria reikiamus mechanizmus 3 dalyje nurodytų priemonių, kurių ėmėsi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai, tinkamumui įvertinti. Valstybės narės paveda nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms įvertinti tas priemones.

6. Valstybės narės vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjams gali taikyti išsamesnes arba griežtesnes priemones, nei šio straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės. Tvirtindamos tokias priemones, valstybės narės laikosi reikalavimų, nustatytų taikytinoje Sąjungos teisėje, kaip antai Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniuose ar Direktyvos 2011/93/ES 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

7. Valstybės narės užtikrina, kad, sprendžiant naudotojų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų tarpusavio ginčus, susijusius su 1 ir 3 dalių taikymu, būtų suteikta galimybė naudotis neteisiminiais teisių gynimo mechanizmais. Tokie mechanizmai sudaro galimybės ginčus spręsti nešališkai ir neužkerta galimybės naudotojui pasinaudoti nacionalinės teisės užtikrinama teisine apsauga.

8. Valstybės narės užtikrina, kad naudotojai galėtų savo teises ginti teisme dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų atžvilgiu pagal 1 ir 3 dalis.

9. Komisija skatina dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjus keistis geriausia praktika 4 dalyje nurodytų bendro reguliavimo elgesio kodeksų klausimais.

10. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliamą taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.

(*) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).“;

24) XI skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„VALSTYBIŲ NARIŲ REGULIAVIMO INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS“;

25) 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau nacionalinių reguliavimo institucijų, įstaigų arba ir institucijų, ir įstaigų. Valstybės narės užtikrina, kad jos būtų teisiškai atskirtos nuo vyriausybės ir funkciškai nepriklausomos nuo savo atitinkamų vyriausybių ir bet kurios kitos viešosios ar privačiosios įstaigos. Tai nedaro poveikio valstybių narių galimybei įsteigti skirtingų sektorių priežiūrą vykdančias reguliavimo institucijas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos savo įgaliojimais naudotųsi nešališkai, skaidriai ir vadovaudamosi šios direktyvos tikslais, visų pirma, žiniasklaidos pliuralizmu, kultūrų ir kalbų įvairove, vartotojų apsauga, prieinamumu, nediskriminavimu, tinkamu vidaus rinkos veikimu ir sąžiningos konkurencijos skatinimu.

Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos iš jokios kitos įstaigos nesiekia gauti ir nepriima jokių nurodymų dėl joms pagal nacionalinę teisę, kuria įgyvendinama Sąjungos teisė, pavestų užduočių vykdymo. Tai nekliaudo vykdyti priežiūros pagal nacionalinę konstitucinę teisę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad teisėje būtų aiškiai apibrėžta nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų kompetencija ir įgaliojimai, taip pat jų atskaitomybę užtikrinanti tvarka.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų pakankamus finansinius bei žmogiškuosius išteklius ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad galėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas ir prisidėti prie ERGA darbo. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms būtų nustatyti atskiri metiniai biudžetai, kurie turi būti skelbiami viešai.

5. Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje nustato nacionalinių reguliavimo institucijų ir įstaigų vadovų arba kolegialaus organo, vykdančio tą funkciją, narių skyrimo ir atleidimo sąlygas ir procedūras, įskaitant įgaliojimų trukmę. Procedūros turi būti skaidrios, nediskriminacinės ir jomis turi būti užtikrinamas reikiamo laipsnio nepriklausomumas. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos vadovas arba kolegialaus organo, vykdančio tą funkciją nacionalinėje reguliavimo institucijoje arba įstaigoje, nariai gali būti atleisti, jeigu jie nebeatitinka jų pareigoms eiti reikalingų sąlygų, iš anksto nustatytų nacionaliniu lygmeniu. Sprendimas dėl atleidimo turi būti tinkamai pagrindžiamas, apie jį pranešama iš anksto ir jis turi būti viešai paskelbiamas.

6. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniu lygmeniu būtų taikomi veiksmingi apeliaciniai mechanizmai. Apeliacinė įstaiga, kuri gali būti teismas, turi būti nepriklausoma nuo apeliaciniame procese dalyvaujančių šalių.

Kol nagrinėjamas apeliacinis skundas, galioja nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos sprendimas, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinę teisę nustatomos laikinosios priemonės.“;

26) įterpiami šie straipsniai:

„30a straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos imtųsi tinkamų priemonių teikti viena kitai ir Komisijai informaciją, būtina, kad būtų taikoma ši direktyva, visų pirma 2, 3 ir 4 straipsniai.

2. Keitimosi informacija pagal 1 dalį kontekste, kai nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos gauna iš jų jurisdikcijai priklausančio žiniasklaidos paslaugų teikėjo informaciją, jog jis teiks paslaugą, visiškai arba daugiausia skirtą kitos valstybės narės auditorijai, jurisdikciją turinčios valstybės narės nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga informuoja valstybės narės, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, nacionalinę reguliavimo instituciją arba įstaigą.

3. Jei valstybės narės, į kurios teritoriją orientuojasi kitos valstybės narės jurisdikcijai priklausantis žiniasklaidos paslaugų teikėjas, institucija arba įstaiga siūnčia prašymą dėl to teikėjo veiklos valstybės narės, kurios jurisdikcijai jis priklauso, reguliavimo institucijai arba įstaigai, pastaroji reguliavimo institucija arba įstaiga turi dėti visas pastangas, kad išnagrinėtų prašymą per du mėnesius, nedarant poveikio griežtesniems pagal šią direktyvą taikomiems laiko terminams. Pateikus prašymą, valstybės narės, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, reguliavimo institucija arba įstaiga pateikia jurisdikciją turinčios valstybės narės reguliavimo institucijai arba įstaigai visą informaciją, galinčią padėti išnagrinėti prašymą.

30b straipsnis

1. Įsteigiama Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA).

2. Ją sudaro audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų srities nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų, kurioms tenka pagrindinė atsakomybė už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priežiūrą, atstovai, o kai nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos nėra – kiti pagal jų procedūras atrinkti atstovai. ERGA posėdžiuose dalyvauja Komisijos atstovas.

3. ERGA pavedamos šios užduotys:

a) teikti Komisijai technines ekspertines žinias:

- jai vykdant savo užduotį – užtikrinti nuoseklų šios direktyvos įgyvendinimą visose valstybėse narėse,
- jos kompetencijai priklausančiais klausimais, susijusiais su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis;

b) keistis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimo sistemos taikymo patirtimi ir geriausia praktika, be kita ko, prienamumo ir gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis klausimais;

c) bendradarbiauti ir teikti savo nariams informaciją, būtiną, kad būtų taikoma ši direktyva, visų pirma jos 3, 4 ir 7 straipsniai;

d) Komisijos prašymu pateikti nuomones dėl klausimų, nurodytų 2 straipsnio 5c dalyje, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 4 straipsnio 4 dalies c punkte ir 28a straipsnio 7 dalyje, techninių ir faktinių aspektų.

4. ERGA priima savo darbo tvarkos taisykles.“;

27) 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

Komisija stebi, kaip valstybės narės taiko šią direktyvą.

Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ataskaitą.

Ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 19 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai *ex post* vertinimą, kai tikslinga, kartu su pasiūlymais dėl šios direktyvos peržiūros, siekiant įvertinti jos poveikį ir pridėtinę vertę.

Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą ir ERGA apie kitos iš jų darbą ir veiklą.

Komisija užtikrina, kad iš valstybių narių gauta informacija apie priemones šia direktyva koordinuojamose srityse, būtų perduota Ryšių palaikymo komitetui ir ERGA.“;

28) įterpiamas šis straipsnis:

„33a straipsnis

1. Valstybės narės propaguoja gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis ugdymo priemones ir imasi tokių priemonių.

2. Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas trejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalies įgyvendinimo ataskaitas.
3. Pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, Komisija parengia gaires dėl tokių ataskaitų apimties.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2020 m. rugsėjo 19 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. lapkričio 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
A. TAJANI

Tarybos vardu
Pirmininkė
K. EDTSTADLER
